 விலை 2 அணா.

நீதி தர்மம்

மகாத்மா காந்தி இயற்றியது

நான்காம் பதிப்பு

காந்தி புத்தகசாலை
90, தெ. மூகல் ரோட், இரங்கோன்,
கு. ச. சுப்பய்யா.

"சுதந்திரச் சங்கு" காரியாலயம்
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.
1931

நீதி தர்மம்

மகாத்மா காந்தி இயற்றியது

(நான்காம் பதிப்பு)

PRESENTED BY:
V. PR. PL. H.
KASIVISWANATHAN CHETTIAR
PAGANERI.

"சுதந்திரச் சங்கு" காரியாலயம்
திருவல்லிக்கேணி, சென்னை
1931

நீதி தர்மம்

பூர்வ பீடிகை

பாசாங்கும் வஞ்சனையும் நம்முடைய காலத்தில் வல்லமை அடைந்துவிட்டன. எந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவர்களா யிருப்பினும், ஜனங்கள் தங்கள் தங்களுடைய மத சம்பந்தமான வெளிக் காரியங்களிலேயே சிரத்தையுள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள்; தங்களுடைய மதத்திற்கு அடிப்படையான மூல தத்துவங்களைக் காலைவாரி விட்டுவிடுகிறார்கள். பொருள் சேர்த்துக் குவிக்கவேண்டு மென்ற பேராசையில் அவர்கள் ஈடுபட்டுப் போய்விடுவதால், தாங்கள் பிறருக்குத் தீங்கு செய்வதையாவது அல்லது செய்யக் கூடுமென்பதையாவது மறந்து விடுகிறார்கள். அமெரிக்காவில் ராக்பெல்லர் என்ற பெயருடைய ஒருவர் இருந்தார். அவர் மண் எண்ணெ வியாபாரம் செய்து பெருந் திரவியம் குவித்தார். அவரைவிடப் பணக்காரன் உலகிலேயே இல்லை யென்று அவர் பெயர் வாங்கினார். ஆனால் பணம் சம்பாதிப்பதில் தர்மம் அதர்மம் என்பதை அவர் பாராட்டினதே யில்லை என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். மதத்திற்குப் பகிரங்க விரோதிகளாக அநேகர் ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் இருக்கிறார்கள். உலகில் பொல்லாத்தனமும் பாவமும் மிகுதியாக இருப்பதி

லிருந்தே மதம் பொய் யென்பது பிரத்தியட்ச உண்மை யென்று அவர்கள் கட்சி பேசுகிறார்கள். இது முற்றிலும் தப்பெண்ணம். ஆடத் தெரியாதவள் முற்றம் கோணல் என்பது போல், தங்களுடைய தீய செயல்களுக்கு மதம் ஜவாப்தாரி யென்று அவர்கள் நினைத்துக்கொண்டு, தங்களுடைய செய்கைகளுக்குத் தாங்கள் ஒரு காலத்தில் ஜவாப் சொல்லவேண்டியிருக்கு மென்பதை நினையாமலே வாழ்நாளை கழிக்கிறார்கள்.

இவ்வாறு பொறுப்பற்றவர்களாக ஜனங்கள் வாழ்வது மேன்மேலும் அதிகப்படுவதைக் கண்டு பலர் பயந்து அதைப் பகிரங்கமாக எதிர்க்க முன் வந்திருக்கிறார்கள். மதப்பற்று ஜனங்களுக்கு இராமற் போய்விடின், உலகமே நாசமாகிவிடு மென்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள்; அப்படி அவர்கள் நினைப்பது சரியே. ஜனங்கள் ஸன்மார்க்க வழியில் நடக்கும்படி செய்ய அவர்கள் மிகுந்த பாடுபடுகிறதுடன் ஒரு சபையையும் ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். அந்த சபையார் எல்லா மதங்களின் மூலத் தத்துவங்களையும் ஆராய்ந்து பார்த்து, நித்தியமான சன்மார்க்கத்தையே அவை யெல்லாம் அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கின்றன என்பதை நிரூபணம் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் ஒரு மனிதன் எந்த மதத்தைச் சேர்ந்தவனாக விருப்பினும், ஸன்மார்க்கத்திற்கு விரோதமாக நடப்பானாயின், அதனால் அவனுக்குத் தீங்குண்டாகு மென்பது நிச்சயம். இக்காலத்தில் அநியாயமாக எல்லா மதங்களிடத்திலும் அதைச் சேர்ந்தவர்களுக் குண்டாகிவிட்ட அலட்சிய புத்தியை ஒழிக்கவேண்டியது மேற்சொன்ன சபையின்

லட்சியமாக இருக்கிறது. எல்லா மதங்களுக்கும் அஸ்திவாரமாகவுள்ள மூல தத்துவங்களை அச்சபையில் சேர்ந்திருக்கிறவர்கள் ஆராய்ச்சி செய்து வருகிறார்கள். அதன் பலனாக "நீதி தர்மம்" என்ற புது மதம் ஒன்றை அவர்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள்; உலகிலுள்ள சகல ஸ்திரீ புருஷர்களையும் கட்டுப்படுத்தும் சன்மார்க்கச் சட்டங்களே இந்தப் புது மதமாகும். அந்த சட்டங்கள் என்னவென்பதைக் கூடுமானவரையில் இங்கு விளக்கிச் சொல்ல முன் வந்திருக்கிறேன்; ஏனெனில் அச்சட்டங்களின்படி ஜனங்கள் நடந்தால் தான், மனுஷ்ய ஜாதி நல்ல ஸ்திதியில் இருக்கக்கூடும்.

இந்தப் புஸ்தகத்தைப் படிக்கிறவர்கள், நான் சொல்லப்போகும் தத்துவங்களில் எவற்றை ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்களோ அவற்றை அனுஷ்டிக்குமாறு நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி அவர்கள் செய்வதைத்தான் என்னுடைய சிரமத்திற்குத் தந்த வெகுமதியாக நான் கருதுவேன்.

ஸன்மார்க்கியாக இருக்கவேண்டிய கடமை

ஒவ்வொரு மனிதனுடைய மனதிலும் இரண்டு ஜன்னல்கள் இருக்கின்றன; ஒன்று அவன் எப்படி இருக்கின்றானோ அதைக் காட்டுகிறது; மற்றொன்று அவன் எப்படி இருக்கவேண்டுமோ அதைக் காட்டுகிறது. ஆகையால் சாதாரண வித்தைகள் உலகம் எப்படி இருக்கிறதோ அதைப் பொறுத்தவைகளாகவும், நீதி தர்மத்தைப்பற்றிய வித்தையானது உலகம்

எப்படி இருக்கவேண்டுமோ அதைப் பொறுத்ததாகவு மிருக்கின்றன.

மனுஷ்யனுகப் பிறந்த ஒவ்வொருவனும் ஜாக்கிரதையுடன் தன்னைச் சோதித்துப் பார்த்துக் கொண்டு, தான் இருக்கிற நிலையை நன்கு அறிந்து கொள்ளவேண்டும்; பிறகு தன்னுடைய சரீரத்தையும் மனதையும் ஆத்மாவையும் சிரேஷ்டமாகச் செய்ய தன்னுல் கூடியதை எல்லாம் செய்ய வேண்டும். அநியாயம், துஷ்டத்தனம், டம்பம் முதலியவைகளால் விளையும் தீங்குகளை அவன் அறிந்துகொண்டு அவைகளை ஒழிக்க தன்னுல் கூடியதைச் செய்யவேண்டும். இன்னின்ன மாதிரி வீடு கட்டவேண்டுமென்று ஒரு படம் எழுதிக்கொள்ளுகிறேம்; வீட்டை எப்படிக் கட்டவேண்டு மென்பதைக் காட்டும் உபயோகந்தான் அதனிடத்தில் இருக்கிறது; அது போல் தர்ம சாஸ்திரமானது நம்முடைய வாழ்வை ஒழுங்காக்கும் வரையில் தான் உபயோகமுள்ளது. அனுஷ்டானத்தில் கொண்டுவரப்படாத நீதி தர்மங்களால் ஒரு பிரயோஜனமு முண்டாவதில்லை. தர்மங்களை யெல்லாம் அநேகர் நெட்டுருச் செய்து அவைகளைப் பற்றிக் கூச்சல் போடுகிருர்கள்! ஆனல் அவைகளை அனுஷ்டிக்கிற உத்தேசம் அவர்களுக்குச் சிறிது மில்லை. அப்படிப்பட்ட மனிதர்கள் பலரை நாம் கண்டிருக்கிறேம். மறு லோகத்தில் அனுஷ்டிப்பதற்குத்தான் தர்ம சாஸ்திரங்கள் ஏற்பட்டிருப்பதாகச் சிலர் நினைக்கிருர்கள். ஆனல் எவனெருவன் ஸன்மார்க்க விதிகளுக்குக் கட்டுப்பாட்டு நடக்கவில்லையோ அவன் மனிதனை யல்லவென்று நாம் சந்தேக மின்றிச் சொல்லவேண்டும். ஸன்மார்க்க வழியில் போவ

தாலும், ஸத்யத்தையே பேசுவதாலும் என்ன துன் பங்கள் நேருமாயினும், அவற்றில் தான் நாம் சந் தோஷத்தைக் காணவேண்டும்.

பகவான் ஸர்வ வல்லமையுள்ளவர். பரிபூரண மென்பது அவர் தான். அவருடைய நீதிக்கும் அவ ருடைய கிருபைக்கும் நாம் எல்லை ஏற்படுத்த முடி யாது. அப்படி யிருக்கையில், அவருடைய பக்தர் கள் என்று சொல்லிக்கொள்ளும் நாம் எப்படி ஸன் மார்க்கப் பற்றற்றவர்களாக வாழத் துணிகிறோம்! பிரதி பிரயோஜனத்தை எதிர் பார்த்து ஸன்மார்க்க வாழ்வு வாழக்கூடாது. நல்லோராகவும் உபகாரிக ளாகவும் நாம் வாழவேண்டுமென்று விதி யேற்பட் டிருக்கிறது. அப்படி வாழ்வதால் நமக்கு இனி நன்மை யுண்டாகு மென்பதை உத்தேசித்து அது சொல்லப்பட்டதல்ல. ஆனால் பகவத் சிருஷ்டியில் அது நித்தியமான விதி; அதை மாற்ற எவருக்கும் அதிகாரமாவது சக்தியாவது இல்லை. நமக்கு உண வும் உடையும் அவசியமாக இருப்பதை விட நற்காரி யங்கள் அதிக அவசியமானவை. நம்முடைய பசி நேரத்தில் நமக்கு ஆகாரம் போட்டவனிடத்தில் நாம் நன்றி யறிதலுள்ளவர்களா யிருக்க வேண்டியதை விட, நற்காரிய மொன்றைச் செய்ய நமக்கு சமயம் கொடுத் தவரிடத்தில் அதிக நன்றியறித லுள்ளவர்களாக இருக்கவேண்டும்.

இடம்பத்தினிடத்தில் ஈடுபட்டவனோ அல்லது உலகத்தாரால் மதிக்கப்பட வேண்டுமென்று ஆசை கொண்டவனோ உண்மையில் ஸன்மார்க்கியாக இருக்க முடியாது. சுத்தமோ அறிவோ பிரயாசையோ ஸன் மார்க்கமாகி விடாது. இவையெல்லாம் ஸன்மார்க்

கத்தின் அம்சங்களாயினும், இவையே ஸன்மார்க்க மல்ல. உண்மையில் ஸன்மார்க்கியாகவுள்ள மனிதன் புண்ணியமான வாழ்கை வாழ்வான். அதனால் தனக்கு நன்மை உண்டாகுமென்று எதிர்பார்த்து அப்படி அவன் வாழ்பவனல்லன்; ஆனால் அப்படி வாழ்வ தானது அவனுடன் பிறந்த குணமாக இருக்கிறது. அதுவே அவனுடைய ஜீவன்; புண்ணியத்திற்கு வெகு மதி புண்ணியமே என்று ஒரு வார்த்தையாகச் சொல்லிவிடுவோம்.

அதி உத்தம ஸன்மார்க்கம்

ஸன்மார்க்கம் என்பது என்னவென்று இக் காலத்திய ஜனங்கள் கொண்டிருக்கும் அபிப்பிராயங்கள் சரியல்ல. அவை ஆழ்ந்த சிந்தனையின்மேல் ஏற்பட் டவையல்ல. மனிதன் ஸன்மார்க்கியாக இருக்க அவ சியமே யில்லை யென்று சிலர் கருதுகிறார்கள்; மதத் திற்கும் ஸன்மார்க்கத்திற்கும் சம்பந்தமே யில்லை யென்று வேறு சிலர் கருதுகிறார்கள். ஆனால் ஸன் மார்க்க மின்றி எந்த மதமும் நிலைத்திருக்க முடியாது. ஸன்மார்க்கமே பெரிதென்று நினைத்து ஸன்மார்க்கி யாக இருக்கிறவர்கள் மதானுஷ்டமான முள்ளவர்கள் என்று கருதப்படவேண்டும். தங்களுடைய தேசத் தின் பொருட்டு தங்களுடைய உயிரையும் தியா கம் செய்யத் தயாராக இருக்கிறவர்கள் உத்தம ஸன்மார்க்கிகளே யாவார்கள். **ஜெர்மி பேந்தாம்** என்ற பெயருடையவர் ஒருவர் இருந்தார். கல்வி யறிவை ஜனங்களுக்குள் பரவச் செய்யவும், சிறை களிலிருக்கும் கைதிகளுடைய வாழ்வைத் திருத்த

வும், அவர் சலிக்காமல் உழைத்து, தன்னுடைய தேச ஜனங்களின் நன்மையின் பொருட்டு பல சட்டங்கள் செய்யப்படுவதற்குப் பாடுபட்டார். அவரை நாம் மகா ஸன்மார்க்கி என்று சொல்லவேண்டும்.

பலர் போனவழியில் போய்க்கொண்டிருப்பது ஸன்மார்க்க மாகிவிடாது. ஆனால் சரியான வழி எது என்பதை நாம் கண்டுபிடித்து அதில் போகவேண்டும். ஸத்தியத்தைப் பின் பற்றாமல் உண்மையான அபி விருத்தி யடைய முடியாது; அதாவது அபிவிருத்தி யும் சீர்திருத்தமும் ஸன்மார்க்கத்துடன் பிணைக்கப் பட்டவைகளா யிருக்கின்றன.

நம்முடைய ஆசைகளையும் உத்தேசங்களையும் இரண்டு வகுப்புகளாகப் பிரித்து விடலாம். ஒரு வகை நம்முடைய நன்மையை உத்தேசித்தவை. மற் றொரு வகை நம்முடைய நன்மையை உத்தேசிக்கா தவை. நம்முடைய நன்மையை உத்தேசித்த ஆசை கள் எல்லாம் துன்மார்க்கமானவை; ஆயினும் பிறருக்கு நன்மை செய்யும் பொருட்டு நம்மை விருத்தி செய்து கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆசையானது ஸன்மார்க்க மாகும். ஆனால் பிறருக்கு நாம் செய்த உபகாரங்க ளைப்பற்றி தற்புகழ்ச்சி செய்துகொள்ள ஆரம்பித்தா லும், அவைகளைப் பற்றி உள்ளூறப் பெருமையாக நினைத்துக் கொண்டாலும், ஸன்மார்க்கத்திலிருந்து உடனே நழுவி விடுகிறோம். பிறருக்கு உபகாரம் செய்யவேண்டும் என்பதற்காக மாத்திரம் உபகாரம் செய்வதுதான் ஸன்மார்க்கமாகும்.

கோபம், பொய், மனஸ்தாபம் முதலியவைகள் துன்மார்கத்திற்கு விதைகளாக இருக்கின்றன. அவை ஒரு குடும்பத்தில் நிற்கும்படி அக்குடும்பத்தார் விட்டு

விடுவார்களாயின், அக்குடும்பம் நாசமாகி விடும். பிறருக்கு உபகாரம் செய்வதற்கான சக்தி வெளியிலிருந்து வருகிறதல்ல. அது நம்மிடத்தில் எப்பொழுதும் இருந்து கொண்டுதானிருக்கிறது; சரியான வழிகளில் அதை விருத்தி செய்ய வேண்டியதே நாம் செய்ய வேண்டிய காரியம். மனுஷ்ய ஜாதியின் க்ஷேமத்தின் பொருட்டு ஓயாமல் நாம் வேலை செய்ய வேண்டியதே அதி உத்தமமான ஸன்மார்க்கம். இந்த உண்மையை நாம் தெரிந்துகொண்டு விட்டால், ஸன்வார்க்கத்தைப் பற்றிய மற்ற விதிகள் எல்லாம் தாமாக நமக்கு விளங்கும்.

ஸன்மார்க்கச் செய்கை என்பது என்ன?

சாதாரணமாக பல காரியங்களை நாம் செய்கையில் தர்மம் அதர்மம் என்பதைக் கவனிக்கிறதேயில்லை; ஏனெனில் நாம் சம்பிரதாயங்களினால் கட்டுப் பட்டவர்களாக இருக்கிறோம். பல விஷயங்களில் சம்பிரதாயங்களை நாம் அனுஷ்டிக்க வேண்டியது அவசியமே. ஒவ்வொருவனும் தன்னுடைய இஷ்டப்படி நடப்பதென்றால், உலகில் குழப்பம் தவிர வேறொன்றுமிராது; ஆயினும் வழக்கம் அல்லது சம்பிரதாயத்தைக் கண்ணை மூடிக்கொண்டு அனுஷ்டிப்பதானது பல சமயங்களில் தர்மத்திற்கு விரோதமாக இருக்கிறது.

தானாகச் செய்யாத எந்தக் காரியமும் தர்மமாகாது. அறிவில்லாமல் இயங்கும் இயந்தரங்கள் போல் நாம் நடக்கும் வரையில், அந்தக் காரியம் தர்மமா என்ற கேள்வியே உண்டாகாது. தர்மமான

தென்று ஒரு காரியத்தை நாம் சொல்ல வேண்டு மென்றால், அதை அறிவுடன் செய்திருக்க வேண்டிய துடன், அதைச் செய்யவேண்டியது கடமை என்ற எண்ணத்துடனும் செய்திருக்க வேண்டும். புத்தியில் லாமல் ஒரு காரியத்தை இயந்தரம்போல் செய்வதற் கும் புத்தியுடன் இயந்திரம் போல செய்வதற்கும் வித்தியாசமுண்டு. குற்றம் செய்த ஒருவனை அரசன் மன்னித்து விடும்பொழுது, அவன் ஒரு நற்காரியத் தைச் செய்கிறான். ஆனால் அந்த மன்னிப்பு உத்தர வைச் சுமந்து கொண்டு போகும் சேவகன் அரச னுடைய கருவியே யல்லாமல் அவனுக்கு ஒரு பெரு மையும் உண்டாகவில்லை; ஆனால் அந்த உத்தரவைக் கொண்டுபோக வேண்டியது தனது கடமை என்ற எண்ணத்துடன் அந்தச் சேவகன் அதைக் கொண்டு போவானாயின், அவனுடைய செய்கையும் நற்காரிய மாகி விடுகிறது.

தான் செய்வது சரியா பிசகா என்பதை யோசிக் காமல் பிறர் போகும் வழியில் போகிறவன் ஸன்மார்க் கம் அல்லது தர்மம் என்னவென்று ஒருநாளும் அறிந்து கொள்ள முடியாது. உலகத்தில் சூரர்கள் என்று பெயர்வாங்கி யிருக்கிறவர்கள் எல்லோரும் உலகத்தின் நன்மையின் பொருட்டு சம்பிரதாயத்தை மீறி நடந்து புது வழியைக் காட்டினவர்களாக இருக் கிறார்கள். ஒரு விஷயத்தைப்பற்றி ஒரு அபிப்பிரா யத்துக்கு வருவதிலும், அதை வெளியிட்டுச் சொல்லு வதிலும், தன்னுடைய புத்தியில் சரியென்று பட்ட படி நடப்பதிலும் அவன் பயப்படாதவனாக இல்லையோ அவனை ஸன்மார்க்கி என்று சொல்ல முடியாது. தன்னுடைய மனது எதைச் சொல்லுகிறதோ அது

தான் கடவுள் சொல்லுகிறதென்றும், தன்னுடைய ஒவ்வொரு செய்கையும் ஒவ்வொரு எண்ணமும் சரியா தப்பா என்பதை முடிவு செய்ய வேண்டியது தன்னுடைய மனமே என்றும், ஒருவன் உணர்ந்துகொள்ளும் வரையில் தன் மனதில் சரியென்று பட்டதைத் தைரியமாகச் சொல்லுவதும் அதைச் செய்வதும் அவனுக்கு அசாத்தியமாக இருக்கும்.

மேலும், ஒரு செய்கை தர்மமானதா அல்லவா என்று முடிவு செய்கையில் அதைச் செய்தவனுடைய எண்ணத்தையும் நாம் கவனிக்க வேண்டும். எந்த எண்ணத்தின்மேல் ஒரு காரியம் செய்யப்பட்டதோ அதைப் பொறுத்து அது தர்மமாக விருக்கலாம். அல்லது அதர்மமாக விருக்கலாம். ஏழைகளுக்கு அன்னம் போடுகிற வழக்க முடையவர்கள் இருவர் இருப்பதாக வைத்துக்கொள்வோம்; அவர்களில் ஒருவன் கிருபையினால் தர்மம் செய்கிறான்; மற்றவன் கீர்த்திபெற வேண்டுமென்றோ அல்லது தனது அந்தஸ்து குறையாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றோ அல்லது வேறு சுய காரியத்தையோ எண்ணிச் செய்கின்றான். இவ்விருவரும் செய்யும் காரியம் ஒன்றேயாயினும், ஒருவன் விஷயத்தில் அது ஸன்மார்க்க மாகவும் மற்றவன் விஷயத்தில் துன்மார்க்கமாகவு மிருக்கிறது. ஆகையால் நல்லெண்ணத்தின் மேல் ஒரு காரியம் செய்யப்பட்டா லன்றி அது ஸன்மார்க்கக் காரியமாகாது. முடிவைக் கொண்டு அந்த முடிவை அடைவதற்கு அனுஷ்டித்த வழி சிரமமானதாகாது.

ஒரு ஸன்மார்க்கக் காரியத்தின் பிரயோஜனம் நமக்குத் தெரியாமலிருக்கலாம்; அல்லது அது பிச

கென்று நமக்குப்படலாம், ஆயினும் நம்முடைய செய்கையின் பிரயோஜனத்தைப் பற்றி நாம் கவனிக்க வேண்டியதில்லை. நம்முடைய எண்ணம் பரிசுத்தமான தென்பதையும் அது நற்காரிய மென்பதையுமே நாம் நிச்சயம் செய்துகொள்ள வேண்டும்; பாக்கி கடவுளுடைய பொறுப் பென்று விட்டுவிட வேண்டும். பூர்வத்தில் மஸிடோனியா என்ற தேசத்தின் அரசனாக விருந்து பல ராஜ்யங்களை ஜெயித்த அலெக்ஸாண்டரை 'மகா அலெக்ஸாண்டர்' என்று சரித்திரக்காரர்கள் சொல்லி யிருக்கிறார்கள். அவர் காலடி வைத்த இடங்களிலெல்லாம் கிரேக்க ஜாதியாருடைய கல்வி, சிற்பம், சாஸ்திரம் நடை உடை முதலியவைகளைக் கற்பிக்கச் செய்தார். அப்படிச் செய்ததால், நல்ல பலனே உண்டாயிற்று. ஆனால் கீர்த்தி பெற வேண்டியே அவர் அதையெல்லாம் செய்தார். அப்படி யிருக்கையில் அவருடைய செய்கை ஸன்மார்க்கமான தென்று நாம் எப்படிச் சொல்லக்கூடும். அவர் பெரிய போர்வீரனாக இருந்திருக்கலாம். ஆனால் அவரை மகானென்றுவது தர்மவான் என்றுவது சொல்லுவதற்கில்லை.

ஒரு காரியம் நற்காரியமாக இருப்பினும், நல்லெண்ணத்தின்மேல் அது செய்யப்பட்டிருப்பினும், ஒருவனால் தானாகவே செய்யப்பட்டிருந்தா லொழிய அதை ஸன்மார்க்கக் காரியமென்று சொல்ல முடியாதென்பதுபோல் நான் சொல்லியுள்ள வாதங்களிலிருந்து விளங்குகிறது. கச்சேரிக்குப் போக நாழியாகிவிடுமென்றும் அதனால் என்னுடைய உத்தியோகம் போய்விடுமென்றும் பயந்துகொண்டு நான் காலையில் எருந்திருப்பேனாயின், அது ஒரு நற்காரியமாக மாட்

டாது. டாம்பீகமாக இருக்கம் பணமிராத நிலைமையில் ஒருவன் சுலப வாழ்வு வாழ்வானுயின், அது நற்காரியமாக மாட்டாது. ஆனல் நான் பணக்காரனுக இருப்பதாக வைத்துக்கொள்வோம். என்னுடைய அண்டை அயலாருக் கில்லாத போகங்களை அனுபவிப்பது பாவமென்ற எண்ணத்தின்மேல் நான் சுலப வாழ்வு வாழ்வேனுயின், என்னுடைய செய்கை நற் காரியமாகும். என்னுடைய வேலைக்காரர்கள் போய்விடுவார்கள் என்று பயந்துகொண்டு அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்திக் கொடுப்பேனுயின், என்னைத் தருமவான் என்று சொல்ல முடியாது.

ஆனல் என்னை அண்டி யிருக்கிறவர்களுடன் என்னுடைய சம்பாத்தியத்தைப் பங்கு போட்டுக் கொள்ள வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் நான் அப்படிச் செய்தால், என்னுடைய செய்கை நற் காரியமாகி விடுகிறது. எனவே, பயத்தினுலோ நிர்ப் பந்தத்தினுலோ செய்யப்படும் காரியமானது ஸன் மார்க்கக் காரியமாகிறதில்லை.

சுயநலத் தோஷ மேற்பட்டுவிடின், அதி சிரேஷ்டமான காரியங்களும் ஸன்மார்க்க குணத்தை இழந்து விடுகின்றன. சுய நலத்தை உத்தேசித்த எல்லாக் காரியங்களும் தீங்கானவைகள் தான் என்பதில்லை; ஆனல் ஸன்மார்க்க காரியங்கள் என்று அவைகளைச் சொல்லுவதானது ஸன்மார்க்கத்தைப் பழிப்பதாக விருக்கும். யோக்கியமாக இருப்பது நல்ல உபாயந்தான்; ஆனல் அது நல்ல ‘உபாயம்’ என்பதை உத்தேசித்து யோக்கியமாக நடக்கிறவனை யோக்கியன் என்று சொல்லக்கூடாது. அப்படியே பிறரை நேசித்தல் தெய்வீகத்தன்மை பொருந்திய

காரியம், ஆனால் சுய நன்மையை உத்தேசித்து ஒருவன் நேசிப்பானாயின், அது உத்தமச் செய்கையாக மாட்டாது.

மறுமையில் நன்மையை உத்தேசித்து செய்யப் படும் காரியங்களும் ஸன்மார்க்கக் காரியங்களாக மாட்டா. சரியானதைச் செய்யவேண்டியது தான் சரி, யென்ற யெண்ணத்தின் மேல் சரியானதைச் செய்கிறவன்தான் ஸன்மார்க்கி யாவான். தான் செய்யும் பக்திக்குப் பிரதிப் பிரயோஜனத்தை எதிர் பாராமல் பக்தி செய்கிறவன்தான் உண்மையான பக்தனாவான். தன்னுடைய சிநேகிதர்களிடத்தில் யோக்கியமாக வும் தன்னுடைய விரோதிகளிடத்தில் அயோக்கியமாக வும் நடந்து கொள்ளுகிறவன் யோக்கியனல்ல, பயங் கொள்ளித் தனத்திலேயே அவன் அவ்வாறு நடப்பவ னாக இருக்கிறான்.

ஆகையால், ஒரு காரியம் ஸன்மார்க்கமானதா அல்லது துன்மார்க்கமானதா என்பது எந்த எண் ணத்தின் மேல் அது செய்யப்பட்டதோ அதைப் பொறுத்ததாக இருக்கிறது. ஒருவனுடைய மன திற்குள் புகுந்து அவனுடைய எண்ணங்களை நாம் கண்டறியக்கூடா தாகையால், அவனுடைய செய்கை கள் இன்ன தன்மையானவை என்று முடிவு செய்வது கஷ்டமான வேலையாக விருக்கும். ஆயினும் எண்ணத் தைக் கொண்டுதான் செய்கையின் தன்மையை நாம் மதிப்பிட வேண்டும்.

சட்டங்களுக்கெல்லாம் மேலான சட்டம்

ஒரு செய்கை நற்காரியமா அல்லவா என்று நாம் மதிப்பிடும்பொழுது, இன்னது நல்லது இன்னது கெடுதல் என்று நாம் அறியாமலே ஒரு எண்ணம் நமது மனதில் இருக்கின்றன; ஒரு செய்கை நல்லதா அல்லவா என்று சொல்லுகையில், அது நன்மையை உண்டு பண்ணியதா அல்லது தீங்கை உண்டு பண்ணியதா என்று நாம் சிந்தனை செய்வதில்லை. நல்லது, அல்லது கெடுதல் என்பதைப்பற்றி நாம் அறியாமலே சில எண்ணங்கள் நமக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஒருவன் இன்னொருவனுக்கு ஏதேனும் கெடுதி செய்தால், அதனால் நமக்கு பாதகமேற்படவில்லையாயினும், அதை நாம் கண்டிக்கிறோம். சில சமயங்களில் கெடுதல் செய்தவனிடத்தில் நமக்கு அன்பிருக்கலாம். ஆயினும் அவன் செய்துவிட்ட காரியத்தை நாம் கண்டிக்காமலிருப்பதில்லை. என்ன எண்ணத்தின் மேல் செய்யப்பட்டதென்று எல்லாக் காரியங்களுக்கும் நாம் காரணத்தைக் கண்டு பிடிக்கக் கூடவில்லையாகையால், நாம் பல சமயங்களில் கண்டனம் செய்வது பிசகாக இருக்கிறது. ஒரு காரியத்தினால், நமக்கு நன்மை உண்டாகிறதாயினும், அது சரியானது அல்லது பிசகானது என்று நாம் சொல்லாமலிருப்பதில்லை.

ஆகையால் ஒரு காரியம் ஸன்மார்க்கமானது அல்லது ஸன்மார்க்கமல்லாதது என்பது நம்முடைய விருப்பு வெறுப்பைப் பொருத்ததல்ல. பல சந்தர்ப்பங்களில் நம்முடைய அபிமானமானது ஸன்மார்க்கத்திற்கு விரோதமாக இருக்கிறது. நம்முடைய

அன்பினால் குழந்தைக்கு நாம் ஒன்றைக் கொடுக்கும்படி நேரலாம், ஆனால் அது குழந்தைக்குக் கெடுதி செய்யுமானால், அதைக் கொடுத்தது ஸன்மார்க்கப்படி குற்றமேயாகும். ஸன்மார்க்க எண்ணங்களால் கட்டுப்பட்டிருந்தா லொழிய அபிமானமே விஷமாகி விடும்.

ஸன்மார்க்க விதியிடத்தில் இன்னொரு விசேஷ மிருக்கிறது; அது என்னவெனில் அந்த விதியானது நித்தியமானது, மாறுவதல்ல. ஒரு ஊருக்கொரு மாதிரியாகவும் ஒரு ஜாதிக்கொரு மாதிரியாகவும் அது இருக்கவில்லை. நாம் கண்ணைத் திறந்து கொண்டிருக்கையில் சூரியனைப் பார்க்கிறோம். கண்ணை மூடிக் கொண்டதும் சூரியனைப் பார்க்கிறதில்லை. அது போல் அறிவின்மையால் நாம் கண் இழந்தவர்களாக இருக்கிற வரையில், ஸன்மார்க்க விதியை அறியக் கூடவில்லை; ஆனால் நம்முடைய திருஷ்டி தெளிவாகி விட்டதும், ஸன்மார்க்க விதியைத் தெரிந்து கொள்வதில் ஒரு சிரமமு மிருக்கிறதில்லை. அநேகருடைய புத்தி சுய நன்மையினால் மூடிக்கிடப்பதால், துன்மார்க்கத்தை ஸன்மார்க்கமாகவும், பிசகைச் சரியாகவும், பாவத்தைப் புண்ணியமாகவும் அவர்கள் தப்பாகக் கருதுகிறார்கள். ஆனால், சுய நன்மையை அப்பால் கட்டி வைத்துவிட்டு, ஸன்மார்க்க விதியை ஜனங்கள் கவனிக்கக்கூடிய காலம் சீக்கிரம் வரும். நீதி தர்மத்தைச் சொல்லும் சாஸ்திரமானது இப்பொழுது தான் முளைத்திருக்கிறது. ஸ்தூல உலகத்தில் காணப்படும் விஷயங்களையே ஜனங்கள் ஆராய்ச்சி செய்து வருகிறார்கள். சூட்சுமமாகிய ஸன்மார்க்க உலகத்தில் தைரியமாகப் புகுந்து பார்க்க இன்னும் எவரும் முன்

வரவில்லை. பிரத்தியட்சப் பலன்களைத் தரும் சாஸ்திரங்களைச் சுயப் பிரயோஜனத்தை உத்தேசிக்காமல் ஆராய்ச்சி செய்வது போல், சன்மார்க்க சாஸ்திரத்தை ஆராய்ந்தறிய ஆரம்பித்தால் தான், உண்மையான ஸன்மார்க்க விதிகள் எவை என்று கண்டு பிடிக்க முடியும்.

ஸன்மார்க்க உலகத்தை ஆளும் விதிகள் நம்முடைய அபிப்பிராயங்களையும், நம்முடைய உணர்ச்சிகளையும் மீறியவை. மனிதன் செய்துள்ள சட்டங்களைப்போல் அவை சிறிது காலத்திற்குச் செல்லுவனவல்ல; ஆனால் எப்பொழுதும் செல்லுபவை.; ஆகையால் ராஜாங்க சட்டங்களைவிட அவைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து நடக்க நாம் அதிகமாகக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். ராஜாங்க சட்டங்களை மீறி நடந்து அதன் கோபத்துக்கு ஆளானால் பாதகமேற் படாமற் போகலாம்; ஆனால் ஸன்மார்க்க விதியை மீறி நடந்தால் பகவானின் கோபத்துக்கு ஆளாகாமல் தப்பித்துக்கொள்ள முடியாது. ஈசுவரனுடைய சட்டத்திற்கு விரோதமாக ராஜாங்க சட்ட மிருக்குமானால், அதை மீறி நடக்கவேண்டியது நமது கடமையாகி விடுகிறது.

ராஜாங்க சட்டத்திற்கும் ஸன்மார்க்க சட்டத்திற்கும் வித்தியாசமென்னவெனில், ஸன்மார்க்க சட்டமானது ஒவ்வொரு மனிதனுடையவும் ஆத்மாவினிடத்தில் முளைத்திருக்கிறது. ஸத்யம் நம்மிடத்தில் தான் வாசம் செய்கிறது. நம்மில் ஒவ்வொருவரிடமும் ஒரு கர்ப்பக்கிரகம் இருக்கிறது. அதில் ஸத்தியம் வசிக்கிறது. பிசகு செய்யும் ஒவ்வொருவனுக்கும் தான் செய்வது பிசகென்பது தெரி

யும்; ஏனெனில் பொய்யை மெய்யென்று ஒருபொழுதும் நினைக்க முடியாது. மகா துன்மார்க்கிகள் கூட தாங்கள் ஸன்மார்க்கிகள் என்று சொல்லிக்கொள்ளுவதிலிருந்து ஸன்மார்க்கத்தின் உயர்வை அவர்களும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறார்கள் என்பது நிதர்சனமாகிறது. ஸன்மார்க்கத்தின் சிறப்பு இதுதான். வழக்கம் அல்லது ஸம்பிரதாயம் அல்லது ஜனங்களின் அபிப்பிராயம் முதலியவைகளில் எதையும் அது லட்சியம் செய்கிறதில்லை. பல சந்தர்ப்பங்களில் ஸம்பிரதாயமானது ஸன்மார்க்க சட்டத்திற்கு ஒவ்வாததாக இருக்கிறது. ஸாக்ரடீஸ் என்ற பண்டிதர் ஸத்தியத்திற்காக தமது பிராணனைக் கொடுத்தார். ஏனெனில் அவர் எது சத்தியமென்று நினைத்தாரோ அது பொது ஜனங்கள் ஸத்யமென்று நினைத்ததற்கு விரோதமாக இருந்தது. ஆனால் அவர் எந்த ஸத்யத்திற்காகத் தமது பிராணனைத் தத்தம் செய்தாரோ, அதுதான் இப்பொழுதும் ஸத்யமாக இருக்கிறது. இனியும் ஸத்யமாக இருக்கும். ஸத்யமும் தர்மமுந்தான் கடவுள் படைத்த உலகில் எப்பொழுதும் மாறாத சட்டங்களாக விருக்கும்.

எந்த மனிதனும் அல்லது ஜாதியும் ஸன்மார்க்கத்திற்கு விரோதமாக நடந்து தப்பித்துக் கொள்ளமுடியாது. "திருடன் திருடும்பொழுது தன்னுடைய சொத்தைத்தான் திருடிக்கொள்ளுகிறான்; மோசக்காரன் மோசம் செய்யும்பொழுது தன்னைத்தான் மோசம் செய்துகொள்ளுகிறான். அதர்மம் சிறிது நேரம் ஜெயித்தாற்போலிருக்கலாம், ஆனால் பயங்கரமான நாசம் காத்துக்கொண்டிருக்கும். அஸ்ஸீரியா. பாபிலோன் என்ற ராஜ்யங்கள் அதர்மத்தினால் தான்

நாசமடைந்தன. கிரீஸ் ராஜ்யமும் ரோம ராஜ்யமும் தர்ம வழியிலிருந்து மாறினதும், அத்தேசங்களி லிருந்த மகா மேதாவிகளால் கூட அவைகளைக் காப்பாற் றக்கூடவில்லை. பிரஞ்சு ராஜ்யப் புரட்சி ஏற்பட்டு அரசனின் முடியரசை ஒழித்து மக்களின் குடியரசை ஏற்படுத்திற்று. வெகுகாலமாக ஜனங்கள் அனுப வித்து வந்த கொடுங்கோன்மையையும் அதர்மத்தையும் எதிர்த்தே அந்த ராஜ்ய புரட்சி ஏற்பட்டது. அதர் மம் இவ்வாறு சிட்சை அடைகிறதுபோல், தர்மம் பெருமை அடைகிறது. தர்மவான் மேன்மை பெறு கிறான்; எந்தக் குடும்பம் அல்லது சமூகம் அதைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகுகிறதோ அது க்ஷேமமடை கிறது; ஆகையால் ஒரு ஜாதியானது தர்மப்படி நடக்குமானால் அது அமைதியுள்ளதாகவும் சுதந்திர முள்ளதாகவும் க்ஷேமம் பொருந்தியதாகவும் ஆகா மற் போகாது.

மதமும் ஸன்மார்க்கமும்

மதம் வேறு, ஸன்மார்க்கம் வேறு என்பது பொது வாகவுள்ள அபிப்பிராயமென்று தோன்றுகிறது. ஆனால் அவ்வித வேற்றுமையை இந்த நூலில் ஒப் புக்கொள்ளவில்லை. அப்படி நான் ஒப்புக்கொள்ளாத தற்காக மதமே பெரிதென்று கொண்டாடுகிறவர்க ளும் சன்மார்க்கமே பெரிதென்று கொண்டாடுகிற வர்களும் என்மேல் குறை கூறலாம். மதமானது ஸன்மார்க்கத்தின் ஒரு அம்சமல்லவென்று மூர்ந்தின வர்களும், ஸன்மார்க்கமானது மதமின்றி இருக்க

முடியுமென்று பிந்தினவர்களும் சொல்லலாம். ஆயினும் இரண்டும் ஒன்றுக்கொன்று பிராண நிலைபோல் இருக்கின்றன என்றே நான் அழுத்தம் திருத்தமாகச் சொல்லுவேன். ஜனங்களுக்குப் பொதுவாகவுள்ள அபிப்பிராயப்படி பார்த்தால், மதமானது ஸன்மார்க்ககத்திலிருந்து முற்றிலும் வேறானதென்று நினைக்க வேண்டியிருக்கும். பல துஷ்டர்கள் துன்மார்க்கமான காரியங்களைச் செய்துகொண்டே தாங்கள் மிகவும் மதப்பற்றுள்ளவர்கள் என்று பெருமை பாராட்டிக் கொள்ளுகிறார்கள்; காலஞ் சென்ற ஸ்ரீமான் பிராட்ளா போன்ற சிலர் அதி உத்தமர்களாகவும் ஸன்மார்க்கிகளாகவு மிருந்தும், தாங்கள் நாஸ்திகர்கள் என்று பெருமை பாராட்டிக் கொண்டார்கள். இந்த இரண்டு அபிப்பிராயங்களும் பிசகு தான்; ஆனால், முந்திச் சொன்ன பெயர்வழிகள் மத வேஷத்தில் தங்களுடைய துஷ்டத்தனத்தை மறைத்து விடுகிறார்களாகையால், ஜன சமுகத்திற்கு அவர்கள் பெரிய அபாயம் பொருந்தியவர்களாக இருக்கிறார்கள். மதமும் ஸன்மார்க்கமும் எப்பொழுதும் கை கோத்துக் கொண்டுதான் போக வேண்டும்.

ஆதிகாலத்தில் சமூகக் கட்டுகளினாலேயே ஜனங்கள் கட்டுப்பட்டவர்களாக இருந்தார்கள். அதாவது அனைவரும் சேர்ந்து ஒரு சமூகமாக வாழ்வதற்கு எது அவசியமோ அதையே பின்பற்றினவர்களாக இருந்தார்கள். நாளாவிர்த்தியில் பாவத்தை மிதித்துப் போட்டு புண்ணியமே முடிவில் ஜயமடையு மென்பதையும், கெடுதல் செய்கிறவன் முடிவில் தனக்கே நாசத்தைத் தேடிக் கொள்ளுகிறான் என்பதையும் கண்டு கொண்டார்கள். ஆகையால்தான் நாசமுறாமல் காப்பாற்றிக்

கொள்ளவேண்டு மென்ற ஆசையின் பலனாக ஸன்மார்க்கத்தி னிடத்தில் தானறியாமலே ஒரு பற்று உண்டாயிற்று. ஆனால் மத சம்பந்தமான எண்ணங்கள் நமது இருதயத்தின் வெளிப்புறத்தில் தான் இருக்கின்றன. நமக்கு ஏதேனும் தீங்கு நேர்ந்த பொழுதுதான், மதத்தைப்பற்றி நாம் சிந்தனை செய்கிறோம். ஆனால் பயத்தின் பலனாக உண்டாகும் பக்தியானது பக்தியே யாகமாட்டாது. ஆயினும் ஒன்று ஸத்தியத்தைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகவேண்டும் அல்லது அஸத்தியத்தைக் கடைப்பிடித் தொழுக வேண்டும் என்று இரண்டில் ஒன்றைக் கடைப் பிடிக்க வேண்டிய அவசியம் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் ஒரு காலத்தில் ஏற்படலாம்; அப்பொழுது, என்ன நேர்ந்த போதிலும் தர்ம வழியில் போகவே அவன் தீர்மானிக்கலாம். அப்பொழுதுதான் ஸன்மார்க்கம் என்பது என்னவென்று அவன் உணர்ந்து கொண்டவனாவான் அப்படிப்பட்ட சன்மார்க்கமும் மதசம்பந்த மற்றதாயின், வேஷமே தானாகும்.

பிறருக்குத் தீங்கு செய்வதால், நம்முடைய காரியம் எதையேனும் சாதித்துக் கொள்ளலாமாயினும், அதை நாம் செய்யக்கூடாது; ஏனெனில் தீங்கிழைப்பதால் நமக்கு வரக்கூடிய நன்மையானது வெளிக்கு மாத்திரம் நன்மையாகத் தோன்றுமே யல்லாமல் உண்மையில் நன்மையாக மாட்டாது. "ஒருவன் தன்னுடைய ஆத்மாவை (அதாவது ஆத்மா அடைய வேண்டிய மோக்ஷத்தை) இழந்து விட்டு உலகம் முழுமையையும் சம்பாதித்துக் கொள்வானாயினும், அதனால் அவனுக்கு என்ன நன்மை உண்டாகும்" என்று இயேசு கிறிஸ்து சொல்லி யிருக்கிறார். லௌகிக வழி

களில் ஜெர்மனி தேசம் பெருமை யடையும்படி செய்ய பிஸ்மார்க் என்பவர் பல துஷ்டச் செயல்களைச் செய்தார். சிறுவர் முன் அவர் பிரசங்கம் செய்த சமயங்களி லெல்லாம் தர்மங்களைப் பற்றிப் பிரமாதமாகப் பேசுவது வழக்கம். இந்த தர்மங்களை யெல்லாம் தம்முடைய வாழ்வில் அவர் எப்படி மறந்தார்? தாம் பிறருக்குச் செய்த உபதேசங்களின்படி அவர் ஏன் நடக்கவில்லை? அவருடைய ஸன்மார்கமானது மத சம்பந்தமற்றதாக விருந்ததால், உண்மையான ஸன்மார்க்கமல்ல வென்பதுதான் இதற்குச் சமாதானம். பூமியில் போட்ட விதைக்கு நீர் எப்படி அவசியமோ, அப்படியே ஸன்மார்க்கத்திற்கு மதம் அவசியம். சரியானபடி தண்ணீர் விடப்படாத பொழுது விதையானது பூமியில் வீணாய் போய்விடுவதுபோல், மத சம்பந்தமற்ற ஸன்மார்க்கமானது இளைத்துக் காய்ந்து நாசமாகி விடுகிறது. ஆகையால் உண்மையான மதமும், ஸன்மார்க்கமும் பிரிக்கப்படக் கூடாத சம்பந்த முடையவைகளாக இருக்கின்றன; அதாவது மத சம்பந்தமற்ற ஸன்மார்க்கமானது நிஷ்பிரயோஜனமாகும்.

உலகிலுள்ள மகா மதங்கள் சொல்லும் ஸன்மார்க்க விதிகள் எல்லாம் ஒரே தன்மையனவாகவே இருக்கின்றன. மதங்களைப் போதித்துள்ள பெரியோர்க ளெல்லோரும் மதமானது ஸன்மார்க்க அஸ்திவாரத்தின்மேல் ஏற்பட் டிருப்பதாகவே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அஸ்திவாரம் கலகலத்துப் போய் விட்டால் அதன்மேலுள்ள கட்டடம் விழுந்து விடுமென்பது போல், ஸன்மார்க்கம் கெட்டுப் போய் விடின், மதம் நாசமாகி விடும்.

எனவே, உண்மையான மதந்தான் ஸன்மார்க்க மென்று ஏற்படுகிறது. ஸத்யத்தையும், தர்மத்தை யும் விடப் பெரிய மதம் எதுவுமில்லை. பகவானுடைய திருநாமத்தைச் சொல்லிக் கொண்டே நாம் பாவத் தைச் செய்வோமாயின், அவருடைய கிருபைக்குப் பாத்திரராக முடியுமா? ஒருவன் பகவான் இருப்ப தாக ஒப்புக்கொண்டு பொய்யும் துன்மார்க்கமும் நிறைந்த வாழ்வை வாழ்கிறான்; மற்றொருவன் அவ ருடைய பெயரைக்கூடக் கேட்டவனல்ல வாயினும், ஸத்யமும் ஸன்மார்க்கமும் நிறைந்த வாழ்வை வாழ் கிறான் என்று வைத்துக் கொள்வோம். இவ் விருவ ரில் எவன் மதப்பற்றும் ஸன்மார்க்கமும் நிறைந்த வன் என்பதில் சந்தேகமுண்டோ? ஈசுவரனுக்கு வாக்கினால் மாத்திரம் கைங்கரியம் செய்கிறவன் நாஸ் திகனிலும் கேடானவன்; மற்றவன் ஈசுவரனுடைய கட்டளைகளின்படி நடக்கிறவ னாகையால், அவனே பரம பக்தனாகக் கருதப்பட வேண்டும். ஆகையால் மதம் என்பதும் ஸன்மார்க்கம் என்பதும் ஒன்று தான்.

டார்வினும் ஸன்மார்க்கமும்

எது சரியோ அதைத் தானாகவும் மனப் பூர்த்தி யுடனும் செய்வதுதான் ஸன்மார்க்கமாகும். அப்போ தைக்கப்போது உண்டாகும் உணர்ச்சியாலும், கோப தாபங்களினாலும் எவனொருவன் அசைக்கப்படாம லும், சரியான வழி என்று தனக்குப் படுவதைச் சாதிப் பதில் சக்தி யுடையவனாகவும் இருக்கிறானோ அவனைத் தான் **மனிதன்** என்று சொல்லக்கூடும். எல்லா விஷயங்

களிலும் நாமே நம்முடைய எஜமானர்களல்ல வென் பது நமக்குத் தெரியும். நம்முடைய சுற்று வட் டத்தை அனுசரித்துப் போகவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுகிறது. சுற்று வட்டத்தை அனுசரித்துக் கொண்டு, ஸன்மார்க்க விதிப்படியும் நடக்கவேண்டுமா என்பது கேள்வி ; அல்லது சுற்று வட்டத்திற்கு நாம் அடிமைப் பட்டவர்களா ?

இந்த சந்தர்ப்பத்தில் டார்வின் என்பவருடைய சித்தாந்தத்தை நாம் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். அவருடைய சித்தாந்தப்படி "எது அதிக தகுதி யுடையதோ அதுதான் மிஞ்சி நிற்கும்" அதாவது, மனிதனும் பிராணிகளும் தங்கள் தங்களைக் காப்பாற் றிக் கொள்ளும் போராட்டத்தில் அமர்ந்திருக்கின் றன ; அவன் பலனாக, மிகுந்த தகுதி யுடையவைதான் எஞ்சி நிற்கின்றன. தகுதி யற்றவை தாட்சண்ணிய மின்றி அழிக்கப்படுகின்றன. இந்தத் தகுதியானது சரீரத்தையும், புத்தியையும் பற்றியதாக மாத்திர மிருந்தால், மனிதர்கள் தங்களுடைய வாழ்வில் ஸன் மார்க்க மென்பதைக் கவனிக்கவே வேண்டியதில்லை. வெளி உலகத்திற்கும் ஸன்மார்க்கத்திற்கும் பிராணி னுக்குச் சமமான சம்பந்தமிருப்பதாக டார்வினே ஒப் புக்கொண்டிருக்கிறார்.

கரடி, எருமை முதலிய மிருகங்களைவிட மனி தன் தேகபலத்தில் குறைந்தவன் ; அவைகளுடன் அதன் தேக பலத்தைக் கொண்டு மாத்திரம் சண்டை செய்வதா யிருந்தால், நிச்சயம் தோற்றுப் போய் விடுவான். ஆனால் தன்னுடைய புத்தியின் பலத்தி னால், அவன் அவைகளை ஜயித்து விட்டான். அது போல், மனிதர்களுக்குள் சண்டை நேரும் பொழுது,

கேவலம் ஆள் பலத்தினுல் மாத்திரம் வெற்றி உண்டாகி விடுவதில்லை. எந்தக் கட்சியாரிடம் அதிக புத்தி பல மிருக்கிறதோ அந்தக் கட்சி அசௌகரியமான நிலைமையில்கூட வென்றுவிடும். ஆகையால் சரீர பலத்தைவிட புத்திபலம் மேலான தென்பதை மறுக்க முடியாது.

ஆனல் டார்வின் ஒப்புக்கொண் டிருப்பதுபோல், புத்தி பலத்தைவிட ஸன்மார்க்க பலம் பெரியது. ஸன்மார்க்கத் தகுதியுடையவர்கள் தான் முடிவில் எஞ்சி நிற்பார்கள். சரீர பலத்தின் மேன்மையையே டார்வின் போதித்தா ரென்றும், உலகில் ஸன்மார்க்க சட்டம் வேண்டியதில்லை யென்றும் சிலர் தப்பாக எண்ணுகிருர்கள். இவ்வுலக சரித்திரத்தை நாம் கவனித்தால், ஸன்மார்க்க சட்டம் நித்தியமாக வுள்ளது என்பது விளங்கும். "ஸத்யமும் நீதியும் தான் நிற்கும். பொய்யும் அநீதியும் சில காலம் வாழலாமாயினும், பிரஞ்சு ராஜ்யப் புரட்சி போன்ற பயங்கரமான காரியங்கள் ஏற்பட்டு பொய்யும் அநீதியும் ஜவாப் சொல்ல வேண்டிய நாள் வரும்.

ஸன்மார்க்கச் சட்டத்தின் மேன்மையைக் காட்ட சாதாரண வாழ்விலிருந்து உதாரணம் கூறலாம். பணிவுடனிருத்தல் என்பது முக்கியமான ஸன்மார்க்க குணங்களில் ஒன்று. கர்வமும் அகந்தையுமுள்ளவன் சிறிது காலம் ஜயபேரி அடிக்கலாம்; ஆனல் முடிவில் அவன் கஷ்டப்படத்தான் வேண்டும். அனுவசியமான போகங்களையும் துன்மார்க்கத்தையும் துறந்திருப்பது ஒரு சற்குணம். இங்கிலாந்தில் 30, 35 வயதில் குடிக்க ஆரம்பிக்கிறவன், பிறகு சுமார் 13, 14 வருஷங்கள்தான் உயிருடன்

இருப்பதாகவும், அத் தோஷமற்றவர்கள் 70 வயது வரையில் உயிருடன் இருப்பதாகவும் கணக்குகளி லிருந்து தெரிகிறது. வியபசாரம் பெரிய துன்மார்க் கச் செய்கை ; அந்தக் குற்றத்தைச் செய்வோர் அகால மரணமடைவதாகத் தெரிகிறது. அவர்களுக்கு சந்ததி யிருந்தால், அவர்கள் சோனிகளாகவும் ஆண்மையற்ற வர்களாகவுமே இருக்கிறார்கள். வியபசாரம் செய் வோருக்கு வயதாக ஆக அவர்கள் பித்து பிடித்தவர்க ளாகி விடுகிறார்கள்.

ஸன்மார்க்க சட்டம் தன்னுடைய வேலையில் தளறுகிறதில்லை என்பதை பல ஜாதிகளின் இருப்பி லிருந்தும் நாம் தெரிந்து கொள்ளலாம். அந்தமான் தீவுகளில் வாழும் சுதேச ஜனங்கள் குழந்தை பிறந்த பிறகு அந்த ஸ்திரீகளைக் கைவிட்டு விடுகிறார்கள். சுய நன்மையில் ஈடுபட்டு சன்மார்க்கத்தைத் துறந்து விடுகிறார்கள். அதன் பலனாக அந்த ஜாதியே வெகு துரிதமாக க்ஷீணித்து வருகிறது. டார்வின் சொல்லு கிறபடி அற்பப் பிராணிகளிடங்கூட ஸன்மார்க்க உணர்ச்சி இருக்கிறது. அவைகளில் மிகவும் பயந்த பிராணிகள் கூட தங்களுடைய குஞ்சுகளைக் காப்பாற்ற தைரியமாக எதிரிகளை எதிர்த்து தங்களுடைய உயி ரைக் கொடுத்தும் அவைகளைக் காப்பாற்றுகின்றன. எல்லாப் பிராணிகளிடத்திலும் ஸன்மார்க்க உணர்ச்சி இல்லாமலிருந்தால் உயிர்ப் பிராணிகளே இல்லாமற் போய் உலகம் திடலாகிவிடும். மனிதனுடைய உயர் வென்னவெனில், அவனுடைய ஸன்மார்க்க உணர்ச்சி பிராணிகளுக் கிருப்பதைவிட அதிகமாகவும், அபி விருத்தி அடைந்ததாகவு மிருக்கிறது. அதனுடன் அவன் தன்னுடைய குடும்பத்திற்காகவும் சமூகத்திற்

காகவும் தேசத்திற்காகவும் பிராணத் தியாகம் செய்யக் கூடியவனாகவு மிருக்கிறான். ஆகையால் டார்வினுடைய சித்தாந்தப்படியும், அதாவது "எது மிகுந்த தகுதி யுள்ளதோ அதுதான் மிஞ்சி நிற்கும்" என்ற சித்தாந் தப்படியும், மனிதன் தான் செய்யும் காரியங்களை யெல்லாம் ஸன்மார்க்கத்தைக் கருதிச் செய்யக் கடமைப்பட்டிருக்கிறான். மனிதனுடைய பெருமை யானது அவன் சேர்த்து வைத்திருக்கும் சொத்தை யாவது ஆயுதங்களையாவது பொறுத்ததல்ல; ஆனால் அவனுடைய ஸன்மார்க்கத்தையும் ஸத்தியத்தையும் பொறுத்ததாகவே இருக்கிறது.

ஸன்மார்க்கமும் ஸர்வ ஜகத்க்ஷேமமும்

மனுஷ்ய ஜாதியின் க்ஷேமமானது ஸன்மார்க் கத்தை அனுஷ்டிப்பதைப் பொறுத்திருக்கிறதென் பது இதுவரையில் சொல்லியுள்ள விஷயங்களிலிருந்து விளங்கும். அன்பு, அறம், நன்றியறிவு, தேசாபி மானம் முதலிய நற்குணங்கள் மனுஷ்ய ஜாதிக்கு க்ஷேமத்தை உண்டு பண்ணுகிறவை. எந்த நற்குண மும் அதை உடையவனுடைய நன்மையை மாத்தி ரம் லட்சியமாகக் கொண்டதல்ல. அதுபோல் எந்த துன்மார்க்கமும் அதைச் செய்கிறவன் தவிர வேறு பலரையும் பாதிக்காமலிருக்கவில்லை; ஆகையால் ஒரு வன் நல்லவனாகவும் கெட்டவனாகவு மிருப்பது அவனை மாத்திரம் பொறுத்த காரியமல்ல; ஆனால் சமூகம் முழுமையையும் அல்லது உலகம் முழுமையையும் பொறுத்த காரியமாக விருக்கிறது.

ஒரு சமூகத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் சட்டம் அல்

லது சம்பிரதாயத்திலிருந்து ஒருவன் கத்தரித்துக் கொண்டு அந்த சமூகத்திற்கு வெளியில் வாழ்வானு யினும், அவனுடைய செல்வாக்கு, மற்றவர்களிடத்தில் பிரதிபலிக்கிறது ; ஏனெனில் சிந்தையானது எல்லேகளால் கட்டுப்பட்டதல்ல. ஒரு வழக்கம் பிசகானதென்று ஒருவனுக்கு நிச்சய புத்தி ஏற்பட்டு விடுமாயின், அதிலிருந்து கத்தரித்துக்கொண்டுவிட அவன் கட்டுப்பட்டிருக்கிருன் ; அவனுடைய அபிப்பிராயத்தைப் பிறர் அங்கீகரிக்கிருர்களா இல்லேயா என்று அவன் கவனிக்கவேண்டியதில்லே. எது கெடுதியானதோ அதனிடத்தில் சம்பந்தமிராமல் செய்து கொள்ளவேண்டியது அவனது முதற் கடமை. உலகத்தில் கீர்த்தி வாங்கியிருக்கிற சூரர்கள், ரிஷிகள், நபிகள் முதலியவர்கள் இம்மாதிரி நடந்தவர்களே. அவர்களுடைய அந்தரங்க சுத்தியாலும் ஸத்யத்தை விடாத நடத்தையாலும் மனிதர்களுடைய எண்ணங்களில் எத்தனேயோ மாறுதல்களே உண்டுபண்ணி விட்டார்கள்.

மனிதன் சுய நலத்தைக் கருதியவனுகவும் பிறருடைய நன்மையில் அசிரத்தையுள்ளவனுகவு மிருக்கிறவரையில் மிருகத்திலும் கேடானவன். தன்னுடைய குடும்பத்தின் க்ஷேமத்திற்காக அவன் வேலே செய்ய ஆரம்பிக்கையில், மிருகத்தை விட உயர்ந்த படியில் ஏறுகிருன். தன்னுடைய சமூகம் அல்லது ஜாதியைத் தன்னுடைய குடும்பமாக அவன் கருதும் பொழுது, அதனிலும் உயர்ந்தபடியில் ஏறுகிருன். அநர்கரீக ஜாதியர்களேயும் தன்னுடைய குடும்பமாக அவன் பாவிக்கும்பொழுது, அதைவிட ஒருபடி ஏறுகிருன். ஆகையால் மற்ற மனிதர்களின் நலத்

துக்காக அவன் எவ்வளவு வேலை செய்கிறானோ அவ்வளவு பதவியும் உயர்கிறான்.

மனிதர்கள் ஒவ்வொருவரிடத்திலும் நமக்கு அனுதாபமும் அன்பும் உண்டாகாதவரையில், ஸன்மார்க்கத்தை நாம் தெரிந்து கொண்டவர்களல்ல; ஸர்வ ஜகத்தையும் உத்தேசித்ததுதான் உத்தமமான ஸன்மார்க்கம். மனிதர்களாகிய நம்முடைய சகோதரர்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் நம்மிடத்தில் பாத்தியமிருக்கிறதை நினைப்பில் வைத்துக்கொண்டு, உலகத்திற்கு நாம் திரிகரண சுத்தியுடன் ஊழியம் செய்ய வேண்டும். தங்களுக்குத்தான் தாங்கள் ஜவாப்தாரியென்று கருதுகிறவர்கள் மேலான குணமுடையவர்களாக மாட்டார்கள். தன்னுடைய நன்மையைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளாத மனிதன் வாழ்வாகிய போராட்டத்தில் தோற்றுப்போய் விடுவான் என்று நினைப்பது மூடத்தன்மை. மனத் தூய்மையுடனும் ஏகாக்கிர சிந்தையுடனும் பிறருக்காக ஊழியம் செய்கிறவர்களைக் கடவுள் கைவிடமாட்டார்.

எல்லா மனிதர்களும் ஸன்மாக்க சட்டத்திற்குக் கட்டுப் பட்டவர்களாகையால், மனுஷ்ய ஜாதியே ஒரு உருவம் போலிருக்கிறது. கடவுளுக்கு எல்லோரும் சமமே ஜாதி வித்தியாசம், அந்தஸ்து வித்தியாசம் முதலிய வித்தியாசங்கள் இருப்பது உண்மையே. ஒருவனுடைய அந்தஸ்து எவ்வளவு உயர்ந்ததாக இருக்கிறதோ அவ்வளவு அவனுடைய பொறுப்பும் அதிகமாக விருக்கிறது. நாம் பெரிய பதவியிலிருந்தால், நம்முடைய மேன்மையைப் பற்றிப் பெருமையாகச் சொல்லிக்கொள்ளக் கூடாது, பிறரை இகழவுங்கூடாது. நம்முடைய வேலையை நாம் செய்

கிறேம், அவர்களுடைய வேலையை அவர்கள் செய்கிறார்கள். எல்லோரும் மனுஷ்ய ஜாதியின் க்ஷேமத்திற்காகவே உழைப்பவர்கள். வேறு விதமாக நாம் நினைக்கும் வரையில், நாம் ஸன்மார்க்கிகளாக மாட்டோம்.

ஆகையால் தன்னுடைய சுய நலத்தைக் கருதி ஒரு ஜாதி இன்னொரு ஜாதியை அடக்கி ஆளுவது ஸன்மார்க்கப்படி பிசகென்று ஏற்படுகிறது. அதிக அபிவிருத்தி அடைந்துள்ள ஒரு ஜாதிக்குட்பட்டு அவ்வளவு அபிவிருத்தி அடையாத ஒரு ஜாதி இருக்குமானல், பிந்தின இனமும் தன்னுடைய படிக்கு வரும்படி செய்ய தன்னல் கூடியதை யெல்லாம் செய்ய வேண்டியது முந்தின ஜாதியின் கடமையாக இருக்கிறது. தன்னுடைய பிரஜைகளைவிடத் தான் உயர்ந்தவன் என்று ஒரு அரசன் நினைத்துக் கொள்ளக் கூடாது; ஏனெனில் அவன் ஜனங்களுடைய ஊழியக்காரன் தான். அதிகாரத்தை மற்றவர்களின் நன்மையின் பொருட்டே உபயோகப்படுத்த வேண்டும். ஒரு குடியரசானது ஸன்மார்க்கத்தை அஸ்திவாரமாகக் கொண்டிராவிடின், சுயநலமற்ற ஸ்திரீ புருஷர்களைக் கொண்டிராவிடின், ஏதேச்சாதிகாரத்தைவிடக் கேடானதாகும்.

ஒரு சமூகம் அல்லது ஒரு ஜாதியிலுள்ள வல்லவர்கள், சோனிகளையும் இம்சிக்கப் படுவோரையும் பாதுகாக்க ஸன்மார்க்கத்தினல் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். பிறருக்கு ஊழியம் செய்ய வேண்டிய கடமையை எல்லா மனிதர்களும் உணர்ந்து கொண்டு விட்டால், பணம் குவிப்பது பெரிய பாவமென்று பாவிப்பார்கள்; அப்பொழுது பணக்காரன் ஏழை

என்ற வித்தியாச மிராது, பஞ்ச மிராது, பட்டினி யிராது. உலகத்தில் நற்குணம் அருமையாக இருப்ப தாகவும், தாங்கள் தொகையில் குறைந்தவர்க ளென் றும், ஸன்மார்க்கிகள் அதைரியமடைய மாட்டார்கள். எது சரியானதோ அதைச் செய்துவிட்டு பாக்கி யைக் கடவுள் பார்த்துக் கொள்வார் என்று விட்டு விட வேண்டியதே அவர்களுடைய கடமை. தங்க ளுடைய செய்கையின் பலனை அவர்கள் நினைக்கவே கூடாது. செய்வதை நன்ருகச் செய்வதுதான் அதற்கு வெகுமதி.

முடிவுரை

ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் கடமைகளும் பொறுப்பு களு மிருக்கின்றன. "இது உன்னுடைய வேலை, உன்னுடைய கடமை, நீ வெற்றி அடைவதும் தோல்வி அடைவதும் உன்னையே பொறுத்த காரியம். உன் னைப்போல் நீ தான் இருக்கிருய். ஒன்று போல் ஒத் திருக்கும் இரண்டு வஸ்துக்கள் சிருஷ்டியில் இல்லை. ஆகையால் உன்னுடைய கடமையை நீ செய்யாவிடில் வேறு எவரும் அதைச் செய்ய முடியாது; அது செய்யப்படாமலே நின்றுவிடும்" என்று எப்பொழு தும் மனச்சாட்சி என்பது காதிற்குள் ஓதிக்கொண்டே இருக்கிறது.

சுயநல மற்ற ஊழியத்தைப் பிறருக்குச் செய் வது மனிதனுடைய கடமை என்பதை ஏற்கெனவே தெரிந்து கொண்டு விட்டோம். அப்படி ஊழியம் செய்வதால் பிறருக்கு நன்மை உண்டாகு மென்பதற் காகக்கூட ஊழியம் செய்ய வேண்டியதில்லை; ஆனல்

பரோபகாரமே தனக்குப் பிராணுதாரமாக இருக்கிறதை உத்தேசித்தே பரோபகாரம் செய்யவேண்டும், நம்மைப்பற்றிய விஷயங்களை நமது இஷ்டப்படி செய்யலாமென்று சிலர் நினைக்கிறார்கள். ஆனால் நேராகவோ மறைவாகவோ மற்ற மனிதர்களுக்கு சாதகத்தையோ பாதகத்தையோ விளைவிக்காத காரியமெதுவுமில்லை.

ஒரு மனிதன் பரம ரகஸ்யமாகச் செய்யும் சிந்தனைகளும் அவனுக்கும் பிறருக்கும் சாதகத்தையோ பாதகத்தையோ உண்டுபண்ணுகின்றன என்பதை ஒவ்வொருவரும் நினைப்பில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆகையால் கெட்ட நினைப்புகள் மனதில் புகாமல் ஒவ்வொருவரும் மனதைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். மனதைப்போல் சரீரத்தையும் மாற்ற சுத்தமாக வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். ஒருவன் என்ன நினைக்கிறானோ அதுவாகிவிடுகிறான். ஆகையால் கெடுதியிடத்தில் ஆசைபோகாமல் கண்டிப்பாகத் தடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். எவனொருவன் தன்னுடைய இந்திரியங்களையும் காமக்குரோதங்களையும் அடக்கிவிடவில்லையோ அவன் ஒரு நன்மையு மடையமாட்டான்.

மனம் தூய்மையாக இருக்கப் பழகினவன் ஜன்மாவின் லட்சியமென்னவென்பதையும் நன்கு அறிந்து கொள்ளவேண்டும். லட்சிய மொன்றில்லாமல் வாழ்வைப் பின் தொடருகிறவன் தன்னுடைய வல்லமைகளை வீணாக்கி முடிவில் படுகுழியில் விழுந்துவிடுவான். சுக்கான் இராத படகு கடலில் இங்குமங்கும் அலைந்து முடிவில் முழுகிப்போய்விடுவதை உதாரணமாகப் பார்த்துக்கொள்ளலாம். பகவானை வழி

படுவதுதான் லட்சியங்களிலெல்லாம் உத்தமமானது. ஸன்மார்க்க விதிகளின்படி வாழ்ந்து, பிரதிப் பிரயோஜனத்தைத் தனக்கு எதிர் பாராமல் பரோபகாரம் செய்வதுதான் கடவுளை வழிபட மேலான வழி. துஷ்டர்களாகவும், அயோக்கியர்களாகவு மிருக்கிற அநேகர் கடவுளுடைய பெயரை வீணுகச் சொல்லித் திரிகிறுர்கள்; கடவுளுடைய திருநாமத்தைச் சொல்லும்படி கிளிப் பிள்ளைகளுக்குக் கற்பித்து விடலாம். அதிலிருந்து கிளிப்பிள்ளை பகவத் பக்தியுடையதென்று சொல்லிவிட முடியுமா? எல்லா நிலைமைகளிலும் பரோபகாரம் செய்ய முடியும். பரோபகாரமே ஜன்மாவின் லட்சியமென்று கருதுகிற மனிதன் ஸன்மார்க்கியாக இராமலிருக்க முடியாது. உலகத்தின் க்ஷேமமானது ஸன்மார்க்கத்தைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகுவதைப் பொறுத்ததாகவே இருக்கிறது.

மனிதர்களுடைய காரியங்கள் நல்லவையா கெட்டவையா என்று நாம் நிதானிக்கையில், உலகத்தின் க்ஷேமத்திற்கு அந்தக் காரியம் ஏற்றதா அல்லவா என்பதையே கவனிக்க வேண்டும். தன்னுடைய வாடிக்கைக்காரர்களை நஷ்டப்படுத்தி வியாபாரி லாபமடையக் கூடாது. வக்கீல்களும், வைத்தியர்களும் தங்களுடைய உதவியை நாடுகிறவர்களுடைய நன்மையைக் கவனிக்கவேண்டுமே யல்லாமல், தங்களுடைய நன்மையையே கவனிக்கக்கூடாது. தாயார் செல்லங் கொடுத்து குழந்தையைக் கெடுத்துவிடக்கூடாது. தகாத வழியில் பணம் சம்பாதித்துவிட்ட வியாபாரி, வக்கீல், வைத்தியன் முதலியவர்களைவிட எழுதப்படிக்கத் தெரியாத கூலிக்காரன் மேலானவன். நம்மில் எவ்வளவு தாழ்வாகவுள்ளவர்களும் இந்த சிந்தாந்தப்

படி வாழமுடியும். ஒருவனுடைய பெருமையானது அவனுடைய பணத்தையும் அந்தஸ்தையும் பொறுத்த தல்ல. ஆனுல் அவனுடைய குணத்தையும் நடத்தை யையுமே பொறுத்திருக்கின்றது. ஒருவனுடைய குணத்தை நாம் தராசில் போட்டு நிறுப்பதற்குமுன், அவனுடைய மனதின் அந்தரங்கத்தைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஒரு பிச்சைக்காரன் தன்னுடைய கண்ணில் படாதபடி செய்ய ஒருவன் அவனுக்கு ஒரு ரூபாய் கொடுத்து அனுப்பிவிடலாம். மற்ெறுருவன் இரக்கத்திஞல் கால்ரூபாய் கொடுக்கலாம். இவ்விரு வரில் பிந்தினவன் கொடுத்தது குறைந்த தொகையே யாயினும், அவன்தான் மேலானவன்.

ஆகையால், துவேஷம் அல்லது சுயநலம் முத லியவைகளால் எவனுடைய மனமானது தோஷ மடைய வில்லையோ, எவனெருவன் தூய்மையாக வாழ்வதுடன் பரோபகாரம் செய்கிருனே அவன் தான் ஸன்மார்க்கி; அவன் தான் செல்வவான், அவன் தான் ஸுகி. அப்படியுள்ளவர்கள்தான் மனுஷ்ய ஜாதிக்கு நன்மை செய்யமுடியும். எல்லா நன்மைக்கும் மேன்மைக்கும் அஸ்திவாரமாக வுள்ளது சத்தியம். பரோபகார காரியங்களில் எது சிறந்ததென்று உண் மையான பரோபகாரிக்கு சந்தேகமே ஏற்படாது. ஸன்மார்க்கத்தின் மேன்மையை நாம் அறிந்து கொண்டு விட்டோமாயின் நம்முடைய சந்தோஷ மானது நம்முடைய ஜயத்தையும் தேக திடத்தையும் கீர்த்தியையும் பொறுத்ததல்ல வென்பது தாஞக விளங்கும். எமெர்ஸன் என்ற பண்டிதர் சொல்லி யிருப்பதுபோல், நல்லவர்களுக்கு நேரும் கஷ்டங் களுங்கூட அவர்களுக்கு சந்தோஷத்தைக் கொடுக்

கும். ஆனால் கெட்டவர்களுடைய செல்வமும் கீர்த்தி யுங்கூட அவர்களுக்கும் பிறருக்கும் துக்கத்தை உண்டு பண்ணும்.

"பகவானுடைய ராஜ்யத்தையும் அவரது தர்மத்தையும் நாடுங்கள். மற்றவை தாமாக வந்து சேரும்."

Printed at
The Current Thought Press Triplicane, Madras.

சங்கு நூல்கள்

ரோமேன் ரோலண்டு எழுதிய
மகாத்மா காந்தி (புதிய பதிப்பு) 0 4 0

வில்லியம் தர்ஸ்டன் எழுதிய
இல்லற மகா ரகசியம் 0 4 0

பகதூர்ஜி கமிட்டி அறிக்கையான
இந்தியாவின் கடன் பொறுப்பு ... 0 4 0

க. சந்தானம் எழுதிய
சத்திய சமாஜம் 0 4 0

வ. வே. ஸு. அய்யர் எழுதிய
மங்கையர்க்கரசியின் காதல் கதைகள் 0 8 0

மகாத்மா காந்தி எழுதிய நூல்கள்

இல்லறமும் பிரும்மசரியமும் 0 6 0

மகா தியாகம்
(மகாத்மாவின் உபவாஸ சரித்திரம்) 0 4 0

அனுசக்தி யோகம்
(பகவத்கீதையின் மொழி பெயர்ப்பு. மகாத்மாவின் வியாக்யானம் 0 4 0

கை ராட்டையும் அதன் சரித்திரமும் 0 4 0

ஹரிஜன மலர்கள் (மகாத்மா ஹரிஜன விஷயமாக வெளியிட்ட அறிக்கைகளின் மொழி பெயர்ப்பு)

ஹரிஜன சேவை 0 0 6
ஹரிஜன ஊழியம் 0 0 6
ஹரிஜன தொண்டு 0 0 6
ஹரிஜன பணி 0 0 6
ஹரிஜன விமோசனம் 0 0 6
நீதி தர்மம் 0 2 0
ஆரோக்கிய வழி 0 4 0
சத்திய சோதனை முதற் பாகம் ... 1 8 0
சத்திய சோதனை-இரண்டாம் பாகம் 2 0 0

சுதந்திரச் சங்கு புத்தகசாலை,
பைக்ராப்ட்ஸ் ரோட், திருவல்லிக்கேணி, சென்னை.